8. PROTOKÓŁ W SPRAWIE TRAKTATÓW O PRZYSTĄPIENIU I AKTÓW PRZYSTĄPIENIA KRÓLESTWA DANII, IRLANDII ORAZ ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ, REPUBLIKI GRECKIEJ, KRÓLESTWA HISZPANII I REPUBLIKI PORTUGALSKIEJ ORAZ REPUBLIKI AUSTRII, REPUBLIKI FINLANDII I KRÓLESTWA SZWECJI

WYSOKIE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY,

PRZYWOŁUJĄC fakt, że Królestwo Danii, Irlandia oraz Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej przystąpiły do Wspólnot Europejskich 1 stycznia 1973 roku; że Republika Grecka przystąpiła do Wspólnot Europejskich 1 stycznia 1981 roku; że Królestwo Hiszpanii i Republika Portugalska przystąpiły do Wspólnot Europejskich 1 stycznia 1986 roku; że Republika Austrii, Republika Finlandii i Królestwo Szwecji przystąpiły 1 stycznia 1995 roku do Wspólnot Europejskich i do Unii Europejskiej ustanowionej Traktatem o Unii Europejskiej,

MAJĄC NA UWADZE, że artykuł IV-437 ustęp 2 Konstytucji przewiduje uchylenie traktatów dotyczących przystąpień, o których mowa powyżej,

MAJĄC NA UWADZE, że niektóre postanowienia zawarte w traktatach o przystąpieniu i załączonych do nich aktach pozostają aktualnymi; że artykuł IV-437 ustęp 2 Konstytucji przewiduje, że takie postanowienia muszą zostać określone lub wymienione w protokole, aby pozostały w mocy, a ich skutki prawne zostały utrzymane,

MAJĄC NA UWADZE, że te postanowienia wymagają dostosowań technicznych niezbędnych dla zapewnienia ich zgodności z Konstytucją bez wpływu na ich skutki prawne,

PRZYJĘŁY następujące postanowienia, które są załączone do Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy i do Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej:

TYTUŁ I

POSTANOWIENIA WSPÓLNE

Artykuł 1

Prawa i zobowiązania wynikające z traktatów o przystąpieniu, o których mowa w artykule IV-437 ustęp 2 lit. a)—d) Konstytucji, weszły w życie na warunkach określonych w tych traktatach, w następujących terminach:

a) 1 stycznia 1973 roku dla Traktatu dotyczącego przystąpienia Królestwa Danii, Irlandii oraz Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej;

b) 1 stycznia 1981 roku dla Traktatu dotyczącego przystąpienia Republiki Greckiej;

c) 1 stycznia 1986 roku dla Traktatu dotyczącego przystąpienia Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej;

d) 1 stycznia 1995 roku dla Traktatu dotyczącego przystąpienia Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji.

Artykuł 2

1. Państwa przystępujące, o których mowa w artykule 1, są zobowiązane do przystąpienia do następujących umów lub konwencji zawartych przed ich przystąpieniem, o ile takie umowy lub konwencje pozostają w mocy:

a) umowy lub konwencje zawarte pomiędzy pozostałymi Państwami Członkowskimi w oparciu o Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej lub Traktat o Unii Europejskiej, lub które są niezbędne do osiągnięcia celów zawartych w tych traktatach, lub które wiążą się z funkcjonowaniem Wspólnot lub Unii lub dotyczą działań z nimi związanych,

b) umowy lub konwencje zawarte pomiędzy pozostałymi Państwami Członkowskimi, wspólnie ze Wspólnotami Europejskimi, z jednym lub kilkoma państwami trzecimi lub z organizacją międzynarodową, oraz umowy, które wiążą się z takimi umowami lub konwencjami. Unia i inne Państwa Członkowskie wspierają w tym względzie państwa przystępujące, o których mowa w artykule 1.

2. W razie potrzeby państwa przystępujące, o których mowa w artykule 1, podejmują właściwe środki w celu dostosowania swoich stanowisk względem organizacji i umów międzynarodowych, których stronami są Unia lub Europejska Wspólnota Energii Atomowej lub inne Państwa Członkowskie, do praw i obowiązków wynikających z przystąpienia.

Artykuł 3

Postanowienia aktów przystąpienia, zgodnie z wykładnią Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich i Sądu Pierwszej Instancji, których celem lub skutkiem jest uchylenie lub zmiana, w sposób niestanowiący środka przejściowego, aktów przyjętych przez instytucje, organy lub jednostki organizacyjne Wspólnot Europejskich lub Unii Europejskiej ustanowionej przez Traktat o Unii Europejskiej, pozostają w mocy z zastrzeżeniem akapitu drugiego.

Postanowienia, o których mowa w pierwszym akapicie, mają taki sam status prawny jak akty przez nie uchylone lub zmienione i podlegają takim samym regułom jak te akty.

Artykuł 4

Teksty aktów instytucji, organów lub jednostek organizacyjnych Wspólnot lub Unii Europejskiej ustanowionej przez Traktat o Unii Europejskiej, które zostały przyjęte przed przystąpieniem, o którym mowa w artykule 1, a które zostały następnie sporządzone w językach angielskim i duńskim, w języku greckim, w językach hiszpańskim i portugalskim, w językach fińskim i szwedzkim, są od dnia przystąpienia poszczególnych państw, o których mowa w artykule 1, tekstami autentycznymi na tych samych warunkach, co teksty sporządzone i autentyczne w pozostałych językach.

Artykuł 5

Ustawa europejska Rady może uchylić postanowienia przejściowe przewidziane w niniejszym Protokole, jeśli przestały być one stosowane. Rada stanowi jednomyślnie po konsultacji z Parlamentem Europejskim.

TYTUŁ II

POSTANOWIENIA POCHODZĄCE Z AKTU DOTYCZĄCEGO WARUNKÓW PRZYSTĄPIENIA KRÓLESTWA DANII, IRLANDII ORAZ ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ

SEKCJA 1

Postanowienia w sprawie Gibraltaru

Artykuł 6

1. Akty instytucji dotyczące produktów wskazanych w załączniku I do Konstytucji i produktów podlegających, w przypadku przywozu do Unii, szczególnym zasadom wynikającym z realizacji wspólnej polityki rolnej, jak również akty dotyczące harmonizacji przepisów Państw Członkowskich w kwestii podatków obrotowych nie mają zastosowania do Gibraltaru, chyba że Rada przyjmie decyzję europejską, która stanowi inaczej. Rada stanowi jednomyślnie na wniosek Komisji.

2. Sytuacja Gibraltaru określona w punkcie VI załącznika II do Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Królestwa Danii, Irlandii oraz Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej ([1]) zostaje zachowana.

SEKCJA 2

Postanowienia w sprawie Wysp Owczych

Artykuł 7

Obywatele duńscy mający miejsce zamieszkania na Wyspach Owczych są uznawani za obywateli Państwa Członkowskiego na mocy Konstytucji, począwszy od dnia, od którego stosuje się ona do tych wysp.

([1]) Dz.U. L 73 z 27.3.1972, str. 47.

SEKCJA 3

Postanowienia w sprawie Wysp Normandzkich i wyspy Man

Artykuł 8

1. Zasady Unii w sprawie kwestii celnych i ograniczeń ilościowych, w szczególności opłat celnych, opłat o skutku równoważnym i Wspólnej Taryfy Celnej, mają zastosowanie do Wysp Normandzkich i wyspy Man w taki sam sposób jak do Zjednoczonego Królestwa.

2. W odniesieniu do produktów rolnych i produktów powstałych w drodze ich przetworzenia podlegających szczególnemu systemowi handlowemu, opłaty i inne środki przywozowe przewidziane w przepisach Unii i stosowane przez Zjednoczone Królestwo mają zastosowanie do państw trzecich.

Stosuje się także przepisy Unii niezbędne dla zapewnienia swobodnego przepływu i przestrzegania zwykłych warunków konkurencji w handlu tymi produktami.

Rada, na wniosek Komisji, przyjmuje rozporządzenia europejskie lub decyzje europejskie ustalające warunki zastosowania przepisów, o których mowa w akapitach pierwszym i drugim, do tych terytoriów.

Artykuł 9

Prawo Unii nie wywiera wpływu na prawa, z których korzystają mieszkańcy Wysp Normandzkich i wyspy Man w Zjednoczonym Królestwie. Jednakże nie korzystają oni z przepisów prawa Unii dotyczących swobodnego przepływu osób i usług.

Artykuł 10

Postanowienia Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, mające zastosowanie do osób lub przedsiębiorstw w rozumieniu artykułu 196 tego Traktatu, stosuje się do tych osób lub przedsiębiorstw w przypadku podjęcia przez nie działalności gospodarczej na terytoriach, o których mowa w artykule 8.

Artykuł 11

Władze terytoriów, o których mowa w artykule 8, traktują w ten sam sposób wszystkie osoby fizyczne i prawne z Unii.

Artykuł 12

Jeżeli w trakcie stosowania przepisów określonych w niniejszej sekcji zaistnieją trudności po jednej ze stron w stosunkach pomiędzy Unią lub terytoriami, o których mowa w artykule 8, Komisja niezwłocznie zaproponuje Radzie środki ochronne, które uzna za niezbędne, określając warunki i zasady ich stosowania.

Rada przyjmuje odpowiednie rozporządzenia europejskie lub decyzje europejskie w terminie jednego miesiąca.

Artykuł 13

W rozumieniu niniejszej sekcji mieszkaniec Wysp Normandzkich lub wyspy Man oznacza obywatela brytyjskiego, który uzyskał to obywatelstwo poprzez fakt urodzenia, przysposobienia, naturalizacji lub rejestracji w księgach stanu cywilnego na danej wyspie jego samego, jego rodzica lub rodzica któregoś z jego rodziców. Jednakże osoba taka nie jest uznawana za mieszkańca Wysp Normandzkich lub wyspy Man, jeżeli ona sama, jej rodzic lub rodzic jej rodziców urodził się, został przysposobiony, naturalizowany lub zarejestrowany w księgach stanu cywilnego w Zjednoczonym Królestwie. Osoba taka nie będzie również uznawana za mieszkańca, jeżeli przez pięć lat miała zwykłe miejsce zamieszkania w Zjednoczonym Królestwie.

Przepisy administracyjne niezbędne do identyfikacji takich osób podaje się do wiadomości Komisji.

SEKCJA 4

Postanowienia w sprawie realizacji polityki uprzemysłowienia i rozwoju gospodarczego w Irlandii

Artykuł 14

Państwa Członkowskie przyjmują do wiadomości, że rząd irlandzki zaangażował się w realizację polityki uprzemysłowienia i rozwoju gospodarczego mającej na celu wyrównywanie poziomu życia w Irlandii do poziomu występującego w innych krajach europejskich oraz unikanie zatrudnienia poniżej kwalifikacji, przy jednoczesnym stopniowym wyrównywaniu różnic regionalnych w poziomie rozwoju.

Uznają one, że osiągnięcie celów tej polityki leży w ich wspólnym interesie i zgadzają się zalecić tym instytucjom wykorzystanie wszelkich środków i procedur określonych w Konstytucji, w szczególności poprzez właściwe wykorzystanie zasobów Unii przeznaczonych na realizację jej celów.

Państwa Członkowskie uznają, w szczególności, że przy stosowaniu postanowień artykułów III-167 i III-168 Konstytucji konieczne będzie uwzględnianie celów ekspansji gospodarczej i podnoszenia poziomu życia ludności.

SEKCJA 5

Postanowienia w sprawie wymiany informacji z Danią w dziedzinie energii jądrowej

Artykuł 15

1. Od 1 stycznia 1973 roku informacje, które zostały przekazane Państwom Członkowskim, osobom i przedsiębiorstwom, zgodnie z artykułem 13 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, udostępnia się Danii, która rozpowszechnia je na swoim terytorium w ograniczonym zakresie, na warunkach określonych w tym artykule.

2. Od 1 stycznia 1973 roku Dania udostępnia Europejskiej Wspólnocie Energii Atomowej taką samą ilość informacji z sektorów określonych w ustępie 3. Informacje te przedstawia się szczegółowo w dokumencie przekazywanym Komisji. Komisja przekazuje te informacje przedsiębiorstwom wspólnotowym na warunkach określonych w artykule 13 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej.

3. Dania udostępnia Wspólnocie informacje dotyczące następujących sektorów:

a) reaktor z moderatorem chłodzonym organicznie na ciężką wodę DOR,

b) reaktory zbiornikowo-ciśnieniowe na ciężką wodę DT-350 i DK-400,

c) obieg gazowy wysokiej temperatury,

d) system instrumentacyjny i specjalny sprzęt elektroniczny,

e) niezawodność,

f) fizyka reaktorowa, dynamika reaktora i wymiana ciepła,

g) testowanie materiałów i sprzętu wewnątrz reaktora.

4. Dania zobowiązuje się przekazać Wspólnocie wszelkie informacje dodatkowe do składanych sprawozdań, zwłaszcza w trakcie wizyt personelu Wspólnoty lub Państwa Członkowskiego w Risö Centre, na warunkach wspólnie uzgodnionych dla każdego przypadku.

Artykuł 16

1. W sektorach, w których Dania udostępnia informacje Europejskiej Wspólnocie Energii Atomowej, właściwe władze udzielają licencji na warunkach handlowych Państwom Członkowskim, osobom i przedsiębiorstwom wspólnotowym na ich wniosek, jeżeli posiadają one wyłączne prawa z patentów złożonych w Państwach Członkowskich Wspólnoty oraz o ile nie mają zobowiązań wobec stron trzecich do udzielania lub oferowania udzielenia wyłącznej lub częściowo wyłącznej licencji na prawa z tych patentów.

2. W przypadku przydzielenia wyłącznej lub częściowo wyłącznej licencji Dania wspiera oraz ułatwia przyznawanie podlicencji, na warunkach handlowych, Państwom Członkowskim, osobom oraz przedsiębiorstwom Wspólnoty przez posiadaczy tych licencji.

Wyłączne lub częściowo wyłączne licencje podlegają wykonaniu na zwykłych zasadach handlowych.

SEKCJA 6

Postanowienia w sprawie wymiany informacji z Irlandią w dziedzinie energii jądrowej

Artykuł 17

1. Od 1 stycznia 1973 roku, informacje, które zostały przekazane Państwom Członkowskim, osobom i przedsiębiorstwom, zgodnie z artykułem 13 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, udostępnia się Irlandii, która rozpowszechnia je na swoim terytorium w ograniczonym zakresie, na warunkach określonych w tym artykule.

2. Od 1 stycznia 1973 roku Irlandia udostępnia Europejskiej Wspólnocie Energii Atomowej informacje uzyskane w dziedzinie energii jądrowej w Irlandii rozpowszechniane w ograniczonym zakresie, nieobejmującym zastosowań czysto handlowych. Komisja przekazuje te informacje przedsiębiorstwom wspólnotowym, na warunkach określonych w artykule 13 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej.

3. Informacje, o których mowa w niniejszym artykule, dotyczą głównie badań nad rozwojem reaktora energetycznego oraz prac nad radioizotopami i ich zastosowaniem w medycynie, w tym problemów ochrony przed promieniowaniem.

Artykuł 18

1. W sektorach, w których Irlandia udostępnia informacje Europejskiej Wspólnocie Energii Atomowej, właściwe władze udzielają licencji na warunkach handlowych Państwom Członkowskim, osobom i przedsiębiorstwom wspólnotowym na ich wniosek, jeżeli posiadają one wyłączne prawa do patentów złożonych w Państwach Członkowskich Wspólnoty oraz o ile nie mają zobowiązań wobec stron trzecich do udzielania lub oferowania udzielenia wyłącznej lub częściowo wyłącznej licencji na prawa do tych patentów.

2. W przypadku przyznania wyłącznej lub częściowo wyłącznej licencji Irlandia wspiera oraz ułatwia przyznawanie podlicencji na warunkach handlowych Państwom Członkowskim, osobom i przedsiębiorstwom Wspólnoty przez posiadaczy tych licencji.

Wyłączne lub częściowo wyłączne licencje podlegają wykonaniu na zwykłych zasadach handlowych.

SEKCJA 7

Postanowienia w sprawie wymiany informacji ze Zjednoczonym Królestwem w dziedzinie energii jądrowej

Artykuł 19

1. Od 1 stycznia 1973 roku informacje, które zostały przekazane Państwom Członkowskim, osobom i przedsiębiorstwom, zgodnie z artykułem 13 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, udostępnia się Zjednoczonemu Królestwu, które rozpowszechnia je

na swoim terytorium w ograniczonym zakresie, na warunkach określonych w tym artykule.

2. Od przystąpienia 1 stycznia 1973 roku Zjednoczone Królestwo udostępnia Europejskiej Wspólnocie Energii Atomowej taką samą ilość informacji z sektorów określonych w wykazie zawartym w Załączniku do Protokołu nr 28 do Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Królestwa Danii, Irlandii oraz Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej ([1]). Informacje te przedstawia się szczegółowo w dokumencie przekazywanym Komisji. Komisja przekazuje te informacje przedsiębiorstwom wspólnotowym, na warunkach określonych w artykule 13 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej.

3. Z uwagi na większe zainteresowanie Wspólnoty określonymi sektorami, Zjednoczone Królestwo przywiązuje szczególną wagę do przekazywania informacji z następujących sektorów:

a) badania i rozwój reaktorów szybkich (łącznie z bezpieczeństwem),

b) badania podstawowe (dotyczące typów reaktorów),

c) bezpieczeństwo reaktorów (z wyłączeniem szybkich),

d) metalurgia, stal, stopy i koncentrat cyrkonu,

e) kompatybilność materiałów strukturalnych,

f) wytwarzanie paliw eksperymentalnych,

g) termohydrodynamika,

h) oprzyrządowanie.

Artykuł 20

1. W dziedzinach, w których Zjednoczone Królestwo udostępnia informacje Europejskiej Wspólnocie Energii Atomowej, właściwe władze udzielają licencji na warunkach handlowych Państwom Członkowskim, osobom i przedsiębiorstwom wspólnotowym na ich wniosek, jeżeli posiadają one wyłączne prawa do patentów złożonych w Państwach Członkowskich Wspólnoty oraz o ile nie mają zobowiązań wobec stron trzecich do udzielania lub propozycji udzielenia wyłącznej lub częściowo wyłącznej licencji na prawa do tych patentów.

([1]) Dz.U. L 73 z 27.3.1972, str. 84.

2. W przypadku przyznania wyłącznej lub częściowo wyłącznej licencji Zjednoczone Królestwo wspiera oraz ułatwia przyznawanie podlicencji na warunkach handlowych Państwom Członkowskim, osobom i przedsiębiorstwom Wspólnoty przez posiadaczy tych licencji.

Wyłączne lub częściowo wyłączne licencje podlegają wykonaniu na zwykłych zasadach handlowych.

TYTUŁ III

POSTANOWIENIA POCHODZĄCE Z AKTU DOTYCZĄCEGO WARUNKÓW PRZYSTĄPIENIA REPUBLIKI GRECKIEJ

SEKCJA 1

Postanowienia w sprawie udzielania przez Grecję zwolnień z opłat celnych przy przywozie niektórych towarów

Artykuł 21

Artykuł III-151 Konstytucji nie stanowi przeszkody dla utrzymania przez Republikę Grecką zwolnień przyznanych przed 1 stycznia 1979 roku na podstawie następujących aktów:

a) Ustawa nr 4171/61 (Ogólne środki wspomagania rozwoju gospodarki krajowej),

b) Dekret nr 2687/53 (Inwestycje i ochrona kapitału zagranicznego),

c) Ustawa nr 289/76 (Zachęty mające na celu wspieranie rozwoju regionów przygranicznych i regulacje dotyczące wszystkich związanych z tym kwestii),

do czasu wygaśnięcia umów zawartych przez rząd grecki z beneficjentami tych środków.

SEKCJA 2

Postanowienia w sprawie opodatkowania

Artykuł 22

Akty wymienione w punkcie II.2 załącznika VIII do Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Greckiej ([1]) mają zastosowanie do Republiki Greckiej na warunkach określonych w tym załączniku, z wyjątkiem odniesień do punktów 9 i 18.b.

([1]) Dz.U. L 291 z 19.11.1979, str. 163.

SEKCJA 3

Postanowienia w sprawie bawełny

Artykuł 23

1. Niniejsza sekcja dotyczy bawełny, niezgrzeblonej ani nieczesanej, uwzględnionej pod podpozycją nr 5201 00 Nomenklatury Scalonej.

2. System wprowadza się w Unii, w szczególności w celu:

a) wspierania produkcji bawełny w regionach Unii, tam gdzie jest to istotne dla gospodarki rolnej,

b) umożliwienia zainteresowanym producentom osiągania godziwego dochodu,

c) stabilizacji rynku poprzez usprawnienia strukturalne na poziomie podaży i wprowadzania do obrotu.

3. System, o którym mowa w ustępie 2, obejmuje również udzielanie pomocy dla produkcji.

4. W celu umożliwienia producentom bawełny skoncentrowania podaży i dostosowania produkcji do wymagań rynku, wprowadza się system zachęcający do tworzenia grup producentów i związków takich grup.

System ten przewiduje udzielanie pomocy, której celem jest dostarczanie zachęt do tworzenia i ułatwienie funkcjonowania grup producentów.

Z systemu mogą korzystać jedynie grupy, które:

a) powstały z inicjatywy samych producentów,

b) dają wystarczającą gwarancję trwałości i skuteczności działań,

c) są uznawane przez zainteresowane Państwa Członkowskie.

5. Nie będzie to miało wpływu na system handlu Unii z państwami trzecimi. W tym przypadku, w szczególności, nie stosuje się środków ograniczających przywóz.

6. Ustawa europejska Rady określa niezbędne dostosowania systemu przewidzianego w niniejszej sekcji.

Rada, na wniosek Komisji, przyjmuje rozporządzenia europejskie i decyzje europejskie ustalające ogólne zasady niezbędne do wprowadzenia w życie postanowień niniejszej sekcji.

Rada stanowi po konsultacji z Parlamentem Europejskim.

SEKCJA 4

Postanowienia w sprawie rozwoju gospodarczego i przemysłowego Grecji

Artykuł 24

Państwa Członkowskie przyjmują do wiadomości, że rząd grecki zaangażował się w realizację polityki uprzemysłowienia i rozwoju gospodarczego, mającej na celu wyrównywanie poziomu życia w Grecji do poziomu występującego w pozostałych krajach europejskich oraz unikanie zatrudniania poniżej kwalifikacji, przy jednoczesnym stopniowym wyrównywaniu różnic regionalnych w poziomie rozwoju.

Uznają one, że osiągnięcie celów tej polityki leży w ich wspólnym interesie.

W tym celu instytucje stosują wszelkie środki i procedury określone w Konstytucji, w szczególności poprzez właściwe wykorzystanie zasobów Unii, przeznaczonych na realizację jej celów.

W szczególności przy stosowaniu postanowień artykułów III-167 i III-168 Konstytucji konieczne będzie uwzględnianie celów ekspansji gospodarczej i podnoszenia poziomu życia ludności.

SEKCJA 5

Postanowienia w sprawie wymiany informacji z Grecją w dziedzinie energii jądrowej

Artykuł 25

1. Od 1 stycznia 1981 roku informacje, które zostały przekazane Państwom Członkowskim, osobom i przedsiębiorstwom, zgodnie z artykułem 13 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, udostępnia się Republice Greckiej, która rozpowszechnia je na swoim terytorium w ograniczonym zakresie, na warunkach określonych w tym artykule.

2. Od 1 stycznia 1981 roku Republika Grecka udostępnia Europejskiej Wspólnocie Energii Atomowej informacje uzyskane w dziedzinie energii jądrowej w Grecji rozpowszechniane w ograniczonym zakresie, nieobejmującym celów czysto handlowych. Komisja przekazuje te informacje przedsiębiorstwom wspólnotowym, na warunkach określonych w artykule 13 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej.

3. Informacje, o których mowa w ustępach 1 i 2, przede wszystkim dotyczą:

a) badań nad zastosowaniem radioizotopów w następujących dziedzinach: medycyna, rolnictwo, entomologia, ochrona środowiska naturalnego,

b) zastosowania techniki jądrowej w archeometrii,

c) rozwoju elektronicznego sprzętu medycznego,

d) rozwoju metod poszukiwania rud radioaktywnych.

Artykuł 26

1. W sektorach, w których Republika Grecka udostępnia informacje Europejskiej Wspólnocie Energii Atomowej, właściwe władze udzielają licencji na warunkach handlowych Państwom Członkowskim, osobom i przedsiębiorstwom wspólnotowym na ich wniosek, jeżeli posiadają one wyłączne prawa do patentów złożonych w Państwach Członkowskich Wspólnoty oraz o ile nie mają zobowiązań wobec stron trzecich do udzielenia lub oferowania udzielenia wyłącznej lub częściowo wyłącznej licencji na prawa do tych patentów.

2. W przypadku przydzielenia wyłącznej lub częściowo wyłącznej licencji Republika Grecka wspiera oraz ułatwia przyznawanie podlicencji na warunkach handlowych Państwom Członkowskim, osobom oraz przedsiębiorstwom Wspólnoty przez posiadaczy tych licencji.

Wyłączne lub częściowo wyłączne licencje podlegają wykonaniu na zwykłych zasadach handlowych.

TYTUŁ IV

POSTANOWIENIA POCHODZĄCE Z AKTU DOTYCZĄCEGO PRZYSTĄPIENIA KRÓLESTWA HISZPANII I REPUBLIKI PORTUGALSKIEJ

SEKCJA 1

Postanowienia finansowe

Artykuł 27

Środki własne naliczane od podatku od wartości dodanej są obliczane i kontrolowane w taki sposób, jakby Wyspy Kanaryjskie oraz Ceuta i Melilla były objęte terytorialnym zakresem szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 roku w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku.

SEKCJA 2

Postanowienia dotyczące patentów

Artykuł 28

Przepisy krajowego prawa hiszpańskiego odnoszące się do ciężaru dowodu, które zostały przyjęte na mocy akapitu 2 Protokołu nr 8 do Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej, nie mają zastosowania, jeżeli postępowanie o naruszenie zostało wniesione przeciwko posiadaczowi innego patentu dotyczącego procesu wytwarzania produktu identycznego z

tym, który został otrzymany przez powoda, o ile ten inny patent został przyznany przed 1 stycznia 1986 roku.

W wypadkach gdy nie znajduje zastosowania postanowienie o przeniesieniu ciężaru dowodowego, Królestwo Hiszpanii nadal wymaga od posiadacza patentu przedstawienia dowodu naruszenia. We wszystkich tych przypadkach Królestwo Hiszpanii stosuje procedurę zwaną „opisem połączonym z zajęciem".

„Opis połączony z zajęciem" jest procedurą stanowiącą część systemu, o którym mowa w akapitach pierwszym i drugim, umożliwiającą każdej osobie upoważnionej do wszczęcia postępowania o naruszenie, po otrzymaniu decyzji sądowej, wydanego w odpowiedzi na złożony wniosek, spowodowanie sporządzenia przez urzędnika sądowego korzystającego z pomocy rzeczoznawców, w lokalu strony będącej sprawcą domniemanego naruszenia, szczegółowego opisu danych procesów, w szczególności poprzez wykonanie fotokopii dokumentów technicznych, wraz z ich faktycznym zajęciem lub bez. Taka decyzja sądowa może określać wysokość zabezpieczenia ewentualnych szkód wyrządzonych w wyniku zastosowania tej procedury wobec domniemanego sprawcy naruszenia.

Artykuł 29

Przepisy krajowego prawa portugalskiego odnoszące się do ciężaru dowodu, które zostały przyjęte na mocy akapitu 2 Protokołu nr 19 do Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej, nie mają zastosowania, jeżeli postępowanie o naruszenie zostało wniesione przeciwko posiadaczowi innego patentu dotyczącego procesu wytwarzania produktu identycznego z tym, który został otrzymany przez powoda, o ile ten inny patent został przyznany przed 1 stycznia 1986 roku.

W przypadkach gdy przeniesienie ciężaru dowodu nie ma zastosowania, Republika Portugalska będzie w dalszym ciągu wymagać od posiadacza patentu przedstawienia dowodu naruszenia. We wszystkich tych przypadkach Republika Portugalska stosuje procedurę zwaną „opisem połączonym z zajęciem".

„Opis połączony z zajęciem" oznacza procedurę stanowiącą cześć systemu, o którym mowa w akapitach pierwszym i drugim, umożliwiającą każdej osobie upoważnionej do wszczęcia postępowania o naruszenie, po otrzymaniu decyzji sądowej, wydanego w odpowiedzi na złożony wniosek, spowodowanie sporządzenia przez urzędnika sądowego, korzystającego z pomocy rzeczoznawców, w lokalu strony będącej sprawcą domniemanego naruszenia, szczegółowego opisu danych procesów, w szczególności poprzez wykonanie fotokopii dokumentów technicznych, wraz z ich faktycznym zajęciem lub bez. Taka decyzja sądowa może określać wysokość zabezpieczenia ewentualnych szkód wyrządzonych w wyniku zastosowania tej procedury wobec domniemanego sprawcy naruszenia.

SEKCJA 3

Postanowienia w sprawie mechanizmu dodatkowej odpowiedzialności w ramach umów w zakresie rybołówstwa zawartych przez Unię z państwami trzecimi

Artykuł 30

1. Niniejszym ustanawia się specjalny system dla działań prowadzonych jako uzupełnienie działalności połowowej podejmowanej przez statki pływające pod banderą Państwa Członkowskiego Unii na wodach podlegających suwerenności lub jurysdykcji państwa trzeciego w ramach mechanizmu odpowiedzialności stworzonego przez umowy dotyczące rybołówstwa zawarte przez Unię z zainteresowanymi państwami trzecimi.

2. Działania dodatkowe, towarzyszące połowom podlegają warunkom i ograniczeniom określonym w punktach 3 i 4 dotyczą:

a) przetwarzania, na terytorium danego państwa trzeciego, produktów z ryb złowionych przez statki pływające pod banderą Państwa Członkowskiego, które dokonują połowów na wodach tego państwa trzeciego na mocy umów dotyczących rybołówstwa, na podstawie których produkty rybołówstwa trafiają na rynek Unii pod pozycją taryfową występującą w rozdziale 3 Wspólnej Taryfy Celnej,

b) ładowania lub przeładunku produktów rybołówstwa objętych rozdziałem 03 Wspólnej Taryfy Celnej, mając na względzie ich przewiezienie i przetworzenie w celu wprowadzenia na rynek Unii, które to ładowanie lub przeładunek odbywa się na pokładzie statku pływającego pod banderą Państwa Członkowskiego w ramach działalności prowadzonej zgodnie z takimi umowami dotyczącymi rybołówstwa.

3. Przywóz do Unii produktów będących przedmiotem działań, o których mowa w ustępie 2, podlega zawieszeniu w całości lub części, zgodnie ze Wspólną Taryfą Celną lub podlega specjalnemu systemowi opłat, na warunkach i w granicach dodatkowo corocznie ustalanych w stosunku do wielkości możliwości połowowych, wynikających z powyższych umów i towarzyszących im szczegółowych zasad.

4. Ustawa europejska lub europejska ustawa ramowa ustanawia ogólne zasady stosowania tego systemu, a w szczególności kryteria ustalania i rozdzielania odpowiednich wielkości.

Szczegółowe reguły wykonawcze tego systemu oraz odpowiednie wielkości przyjmuje się zgodnie z procedurą przewidzianą w artykule 37 rozporządzenia (WE) nr 104/2000.

SEKCJA 4

Postanowienia w sprawie Ceuty i Melilli

Podsekcja 1

Postanowienia ogólne

Artykuł 31

1. Konstytucja i akty instytucji mają zastosowanie do Ceuty i do Melilli, z zastrzeżeniem odstępstw, o których mowa w ustępach 2 i 3, oraz innych postanowieniach niniejszej sekcji.

2. Warunki, na jakich postanowienia Konstytucji dotyczące swobodnego przepływu towarów oraz akty instytucji dotyczące ustawodawstwa celnego i polityki handlowej mają zastosowanie do Ceuty i do Melilli wymienione są w podsekcji 3 niniejszej sekcji.

3. Bez uszczerbku dla szczególnych postanowień artykułu 32, akty instytucji dotyczące wspólnej polityki rolnej i wspólnej polityki rybołówstwa nie mają zastosowania do Ceuty ani do Melilli.

4. Na wniosek Królestwa Hiszpanii, ustawa europejska lub europejska ustawa ramowa Rady może:

a) włączyć Ceutę i Melillę do obszaru celnego Unii,

b) określić odpowiednie środki mające na celu rozszerzenie na Ceutę i Melillę przepisów obowiązującego prawa Unii.

Na wniosek Komisji, stanowiąc z własnej inicjatywy lub na wniosek Państwa Członkowskiego, Rada może przyjąć ustawę europejską lub europejską ustawę ramową wprowadzającą niezbędne dostosowania do systemu mającego zastosowanie do Ceuty i Melilli.

Rada stanowi jednomyślnie, po konsultacji z Parlamentem Europejskim.

Podsekcja 2

Postanowienia odnoszące się do wspólnej polityki rybołówstwa

Artykuł 32

1. Z zastrzeżeniem ustępu 2 i bez uszczerbku dla podsekcji 3, wspólna polityka rybołówstwa nie ma zastosowania do Ceuty ani do Melilli.

2. Rada, stanowiąc na wniosek Komisji, przyjmuje ustawy europejskie, europejskie ustawy ramowe, rozporządzenia europejskie lub decyzje europejskie, które określają:

a) środki strukturalne, jakie mogą być podjęte na rzecz Ceuty i Melilli,

b) procedury odpowiednie dla całkowitego lub częściowego uwzględnienia interesów Ceuty i Melilli w przypadku gdy Rada przyjmuje akty, rozpatrując każdy przypadek oddzielnie, mając na względzie negocjacje Unii w celu odnowienia lub zawarcia umów dotyczących rybołówstwa z państwami trzecimi, jak również dla uwzględnienia szczególnych interesów Ceuty i Melilli w międzynarodowych umowach dotyczących rybołówstwa, których Unia jest stroną.

3. Rada na wniosek Komisji przyjmuje ustawy europejskie, europejskie ustawy ramowe, rozporządzenia europejskie lub decyzje europejskie, które określają, w stosownych przypadkach, możliwości i warunki wzajemnego dostępu do odpowiednich stref połowowych i ich zasobów. Rada stanowi jednomyślnie.

4. Europejskie ustawy i ustawy ramowe określone w ustępach 2 i 3 są przyjmowane po konsultacji z Parlamentem Europejskim.

Podsekcja 3

Postanowienia w sprawie swobodnego przepływu towarów, prawa celnego i polityki handlowej

Artykuł 33

1. Produkty pochodzące z Ceuty lub Melilli oraz produkty pochodzące z państw trzecich, które zostały przywiezione na Ceutę lub Melillę, na mocy procedur, które mają do nich zastosowanie, jeżeli

zostaną dopuszczone do swobodnego obrotu na obszarze celnym Unii, nie są uważane za towary spełniające warunki artykułu III-151 ustępów 1, 2 i 3 Konstytucji.

2. Obszar celny Unii nie obejmuje Ceuty i Melilli.

3. O ile nie przewidziano inaczej w niniejszej podsekcji, akty instytucji w zakresie prawa celnego w odniesieniu do handlu zagranicznego mają zastosowanie na tych samych warunkach do handlu między obszarem celnym Unii z jednej strony a Ceutą i Melillą z drugiej strony.

4. O ile nie przewidziano inaczej w niniejszej podsekcji, akty instytucji w zakresie wspólnej polityki handlowej, autonomiczne lub wynikające z umowy, które w sposób bezpośredni wiążą się z przywozem lub wywozem towarów, nie mają zastosowania do Ceuty ani do Melilli.

5. O ile nie przewidziano inaczej w niniejszym tytule, Unia stosuje w handlu z Ceutą i Melillą, w stosunku do produktów zawartych w załączniku I do Konstytucji, ogólne uzgodnienia, jakie stosuje w handlu zagranicznym.

Artykuł 34

Z zastrzeżeniem artykułu 35 opłaty celne nakładane na przywóz produktów pochodzących z Ceuty lub Melilli na obszar celny Unii zostają zniesione.

Artykuł 35

1. Produkty rybołówstwa objęte pozycjami nr 0301, 0302, 0303, 1604, 1605 oraz podpozycjami 0511 91 i 2301 20 Wspólnej Taryfy Celnej, pochodzące z Ceuty lub Melilli, podlegają zwolnieniu z opłat celnych na całym obszarze celnym Unii do wysokości kontyngentu taryfowego obliczonego dla produktu oraz z uwzględnieniem średniej wielkości zbytu w latach 1982, 1983 i 1984. Dopuszczenie do swobodnego obrotu produktów wprowadzonych na obszar celny Unii, w ramach tych kontyngentów taryfowych, następuje zgodnie z zasadami określonymi przez wspólną organizację rynków, w szczególności tymi, które odnoszą się do cen referencyjnych.

2. Rada, na wniosek Komisji, przyjmuje każdego roku rozporządzenia europejskie lub decyzje europejskie dotyczące ustanawiania i przydziału kontyngentów taryfowych zgodnie ze szczegółowymi zasadami określonymi w ustępie 1.

Artykuł 36

1. Jeżeli zastosowanie artykułu 34 mogłoby doprowadzić do znacznego wzrostu przywozu niektórych produktów pochodzących z Ceuty lub Melilli, który mógłby zaszkodzić producentom Unii, Rada, na wniosek Komisji, może przyjąć rozporządzenia europejskie lub decyzje europejskie, aby poddać dostęp tych produktów do obszaru celnego Unii specjalnym warunkom.

2. Jeżeli ze względu na niestosowanie wspólnej polityki handlowej i Wspólnej Taryfy Celnej do przywozu produktów surowych lub półproduktów na Ceutę lub Melillę, przywóz produktów pochodzących z Ceuty lub Melilli wyrządza lub może wyrządzić poważną szkodę producentowi

prowadzącemu działalność w jednym lub kilku Państwach Członkowskich, Komisja może, na wniosek Państwa Członkowskiego lub z własnej inicjatywy, podjąć odpowiednie środki.

Artykuł 37

Przywozowe opłaty celne oraz opłaty o skutku równoważnym dla produktów pochodzących z obszaru celnego Unii na Ceutę i Melillę zostają zniesione.

Artykuł 38

Opłaty celne i opłaty o skutku równoważnym oraz procedury handlowe stosowane przy przywozie na Ceutę i Melillę towarów pochodzących z państw trzecich nie mogą być mniej korzystne niż te, które są stosowane przez Unię zgodnie z jej zobowiązaniami międzynarodowymi lub porozumieniami preferencyjnymi w stosunku do tych państw trzecich, chyba że te państwa trzecie traktują towary przywożone z Ceuty i Melilli w ten sam sposób, co towary przywożone z Unii. Jednakże procedury stosowane przy przywozie na Ceutę i Melillę towarów pochodzących z tych państw trzecich nie mogą być korzystniejsze od tych, które mają zastosowanie przy przywozie produktów pochodzących z obszaru celnego Unii.

Artykuł 39

Rada na wniosek Komisji przyjmuje rozporządzenia europejskie lub decyzje europejskie ustanawiające zasady stosowania niniejszej podsekcji, a w szczególności zasady pochodzenia mające zastosowanie do handlu, o którym mowa w artykułach 34, 35 i 37, w tym przepisy dotyczące identyfikacji pochodzenia produktów i kontroli pochodzenia.

Zasady obejmują, w szczególności, przepisy dotyczące oznaczania lub/i etykietowania produktów, warunków rejestracji statków, stosowania zasady dotyczącej pochodzenia mieszanego dla produktów rybołówstwa, a także przepisy pozwalające na określenie pochodzenia produktów.

SEKCJA 5

Postanowienia w sprawie rozwoju regionalnego Hiszpanii

Artykuł 40

Państwa Członkowskie przyjmują do wiadomości, że rząd hiszpański zaangażował się w realizację polityki rozwoju regionalnego, mającej na celu w szczególności pobudzanie rozwoju gospodarczego słabiej rozwiniętych regionów i obszarów Hiszpanii.

Uznają one, że osiągnięcie celów tej polityki leży w ich wspólnym interesie.

Zgadzają się, w celu wsparcia rządu hiszpańskiego w realizacji tego zadania, zalecić instytucjom wykorzystanie wszelkich środków i procedur określonych w Konstytucji, w szczególności poprzez właściwe wykorzystanie zasobów Unii przeznaczonych na realizację jej celów.

Państwa Członkowskie uznają w szczególności, że przy stosowaniu artykułów III-167 i III-168 Konstytucji konieczne będzie uwzględnianie celów ekspansji gospodarczej i podnoszenia poziomu życia ludności słabiej rozwiniętych regionów i obszarów Hiszpanii.

SEKCJA 6

Postanowienia w sprawie rozwoju gospodarczego i przemysłowego Portugalii

Artykuł 41

Państwa Członkowskie przyjmują do wiadomości, że rząd portugalski zaangażował się w realizację polityki uprzemysłowienia i rozwoju gospodarczego, mającej na celu wyrównywanie poziomu życia w Portugalii do poziomu występującego w innych krajach europejskich oraz unikanie zatrudniania poniżej kwalifikacji, przy jednoczesnym stopniowym niwelowaniu różnic regionalnych w poziomie rozwoju.

Uznają one, że osiągnięcie celów tej polityki leży w ich wspólnym interesie.

Zgadzają się w tym celu zalecić instytucjom wykorzystanie wszelkich środków i procedur określonych w Konstytucji, w szczególności poprzez właściwe wykorzystanie zasobów Unii przeznaczonych na realizację jej celów.

Państwa Członkowskie uznają w szczególności, że przy stosowaniu artykułów III-56 i III-57 Konstytucji konieczne będzie uwzględnianie celów ekspansji gospodarczej i podnoszenia poziomu życia ludności.

SEKCJA 7

Postanowienia w sprawie wymiany informacji z Królestwem Hiszpanii w dziedzinie energii jądrowej

Artykuł 42

1. Od 1 stycznia 1986 roku, informacje, które zostały przekazane Państwom Członkowskim, osobom i przedsiębiorstwom, zgodnie z artykułem 13 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, udostępnia się Królestwu Hiszpanii, które rozpowszechnia je na swoim terytorium w ograniczonym zakresie, na warunkach określonych w tym artykule.

2. Od 1 stycznia 1986 roku Królestwo Hiszpanii udostępnia Europejskiej Wspólnocie Energii Atomowej informacje uzyskane w dziedzinie energii jądrowej w Hiszpanii, rozpowszechniane w ograniczonym zakresie, o ile nie są one wykorzystywane do celów czysto handlowych. Komisja przekazuje te informacje przedsiębiorstwom wspólnotowym na warunkach określonych w artykule 13 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej.

3. Informacje, o których mowa w ustępach 1 i 2, przede wszystkim dotyczą:

a) fizyki jądrowej (nisko lub wysokoenergetycznej),

b) ochrony przed promieniowaniem,

c) zastosowania izotopów, w szczególności izotopów stałych,

d) badań dotyczących reaktorów i stosownych paliw,

e) badań w dziedzinie cyklu paliwowego (szczególnie wydobycia i przetwarzania niskoprocentowej rudy uranu; optymalizacji elementów paliwowych dla reaktorów mocy).

Artykuł 43

1. W sektorach, w których Królestwo Hiszpanii udostępnia informacje Europejskiej Wspólnocie Energii Atomowej, właściwe władze udzielają licencji na warunkach handlowych Państwom Członkowskim, osobom i przedsiębiorstwom wspólnotowym na ich wniosek, jeżeli posiadają one wyłączne prawa do patentów złożonych w Państwach Członkowskich Wspólnoty oraz o ile nie mają zobowiązań wobec stron trzecich do udzielania lub propozycji udzielenia wyłącznej lub częściowo wyłącznej licencji na prawa do tych patentów.

2. W przypadku przyznania wyłącznej lub częściowo wyłącznej licencji Królestwo Hiszpanii wspiera oraz ułatwia przyznawanie podlicencji na warunkach handlowych Państwom Członkowskim, osobom oraz przedsiębiorstwom Wspólnoty przez posiadaczy tych licencji.

Wyłączne lub częściowo wyłączne licencje podlegają wykonaniu na zwykłych zasadach handlowych.

SEKCJA 8

Postanowienia w sprawie wymiany informacji z Republiką Portugalską w dziedzinie energii jądrowej

Artykuł 44

1. Od 1 stycznia 1986 roku informacje, które zostały przekazane Państwom Członkowskim, osobom i przedsiębiorstwom, zgodnie z artykułem 13 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, udostępnia się Republice Portugalskiej, która rozpowszechnia je na swoim terytorium w ograniczonym zakresie na warunkach określonych w tym artykule.

2. Od 1 stycznia 1986 roku Republika Portugalska udostępnia Europejskiej Wspólnocie Energii Atomowej informacje uzyskane w dziedzinie energii jądrowej w Portugalii rozpowszechniane w ograniczonym zakresie, o ile nie są one wykorzystywane do celów czysto handlowych. Komisja przekazuje te informacje przedsiębiorstwom wspólnotowym na warunkach określonych w artykule 13 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej.

3. Informacje, o których mowa w ustępach 1 i 2, przede wszystkim dotyczą:

a) dynamiki reaktora,

b) ochrony przed promieniowaniem,

c) zastosowania technik pomiarów jądrowych (w przemyśle, rolnictwie, archeologii i geologii),

d) fizyki atomowej (efektywnych pomiarów przekrojów poprzecznych, rurociągów),

e) wydobywczej metalurgii uranu.

Artykuł 45

1. W sektorach, w których Republika Portugalska udostępnia informacje Europejskiej Wspólnocie Energii Atomowej, właściwe władze udzielają licencji na warunkach handlowych Państwom Członkowskim, osobom i przedsiębiorstwom wspólnotowym na ich wniosek, jeżeli posiadają one wyłączne prawa do patentów złożonych w Państwach Członkowskich Wspólnoty oraz o ile nie mają zobowiązań wobec stron trzecich do udzielania lub propozycji udzielenia wyłącznej lub częściowo wyłącznej licencji na prawa do tych patentów.

2. W przypadku przyznania wyłącznej lub częściowo wyłącznej licencji Republika Portugalska wspiera oraz ułatwia przyznawanie podlicencji na warunkach handlowych Państwom Członkowskim, osobom i przedsiębiorstwom Wspólnoty przez posiadaczy tych licencji.

Wyłączne lub częściowo wyłączne licencje będą udzielane na zwykłych zasadach handlowych.

TYTUŁ V

POSTANOWIENIA POCHODZĄCE Z AKTU DOTYCZĄCEGO PRZYSTĄPIENIA REPUBLIKI AUSTRII, REPUBLIKI FINLANDII I KRÓLESTWA SZWECJI

SEKCJA 1

Postanowienia finansowe

Artykuł 46

Środki własne naliczane od podatku od wartości dodanej są obliczane i kontrolowane w taki sposób, jakby Wyspy Alandzkie były objęte terytorialnym zakresem szóstej dyrektywy Rady 77/338/EWG z dnia 17 maja 1977 roku w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku.

SEKCJA 2

Postanowienia w sprawie rolnictwa

Artykuł 47

W przypadku poważnych trudności wynikających z przystąpienia, które utrzymają się po zastosowaniu w całości artykułu 48 oraz innych środków wynikających z przepisów Unii, Komisja może przyjąć decyzję europejską zezwalającą Finlandii na przyznanie producentom pomocy krajowej w celu ułatwienia im pełnej integracji w ramach wspólnej polityki rolnej.

Artykuł 48

1. Komisja przyjmuje decyzję europejską zezwalającą Finlandii i Szwecji na przyznanie długoterminowej pomocy krajowej mającej na celu zapewnienie, by działalność rolnicza była nadal prowadzona w określonych regionach. Regiony te powinny obejmować obszary rolnicze położone na północ od 62 równoleżnika i niektóre przyległe obszary leżące na południe od tego równoleżnika o podobnych warunkach klimatycznych, powodujących, że prowadzenie działalności rolniczej jest szczególnie trudne.

2. Regiony, o których mowa w ustępie 1, zostaną określone przez Komisję, która uwzględni w szczególności:

a) niską gęstość zaludnienia,

b) udział obszarów rolniczych w ogólnej powierzchni,

c) udział gruntów przeznaczonych pod uprawę zbóż przeznaczonych do spożycia przez ludzi w ogólnej powierzchni wykorzystywanej do celów rolniczych.

3. Pomoc przewidziana w ustępie 1 może być powiązana z fizycznymi czynnikami produkcji, takimi jak liczba hektarów powierzchni rolnej lub sztuk zwierząt, przy uwzględnieniu ograniczeń określonych w tym zakresie w ramach wspólnej organizacji rynków, a także z tradycyjnymi metodami produkcji, jednak pomoc ta nie może:

a) być powiązana z przyszłą produkcją,

b) prowadzić do wzrostu produkcji lub ogólnego poziomu pomocy stwierdzonego w okresie odniesienia przed 1 stycznia 1995 roku; okres ten zostanie określony przez Komisję.

Pomoc może być zróżnicowana w zależności od regionu.

Pomoc powinna być udzielana w szczególności dla realizacji następujących celów:

a) zachowania tradycyjnej produkcji produktów podstawowych i przetworzonych odpowiadających w szczególny sposób warunkom klimatycznym danych regionów,

b) polepszenia struktur produkcji, sprzedaży i przetwarzania produktów rolnych,

c) ułatwienia zbytu produktów, o których mowa,

d) zapewnienia ochrony środowiska naturalnego i wiejskiego.

Artykuł 49

1. Pomoc przewidziana w artykułach 47 i 48 i wszelkie inne rodzaje pomocy krajowej, które zgodnie z niniejszym tytułem wymagają zezwolenia Komisji, muszą być jej notyfikowane. Pomoc ta nie może być udzielona przed uzyskaniem zezwolenia Komisji.

2. W odniesieniu do pomocy przewidzianej w artykule 48, Komisja przedstawia Radzie, co pięć lat począwszy od 1 stycznia 1996 roku, sprawozdanie dotyczące:

a) przyznanych zezwoleń,

b) skutków wynikających z pomocy udzielonej w oparciu o te zezwolenia.

Aby ułatwić przygotowanie tych sprawozdań, Państwa Członkowskie, które otrzymały takie zezwolenia, dostarczają Komisji w odpowiednim czasie informacji na temat skutków przyznania pomocy, wskazując na odnotowany rozwój gospodarki rolnej danych regionów.

Artykuł 50

W dziedzinie pomocy przewidzianej w artykułach III-167 i III-168 Konstytucji:

a) za „istniejącą pomoc" w rozumieniu artykułu III-168 ustęp 1 Konstytucji uważana jest tylko ta pomoc stosowana w Austrii, Finlandii i Szwecji przed 1 stycznia 1995 roku, która była notyfikowana Komisji przed 30 kwietnia 1995 roku,

b) istniejąca pomoc i projekty służące otrzymaniu lub modyfikacji pomocy, notyfikowane Komisji przed 1 stycznia 1995 roku, są uznane za notyfikowane w tym dniu.

Artykuł 51

1. W braku odmiennych postanowień w szczególnych przypadkach, Rada, na wniosek Komisji przyjmuje rozporządzenia europejskie lub decyzje europejskie niezbędne do realizacji niniejszej sekcji.

2. Ustawa europejska Rady może wprowadzić zmiany postanowień znajdujących się w niniejszej sekcji, które mogą okazać się niezbędne w przypadku modyfikacji prawa Unii. Rada stanowi jednomyślnie, po konsultacji z Parlamentem Europejskim.

Artykuł 52

1. Jeśli okaże się, że dla ułatwienia przejścia Austrii, Finlandii i Szwecji z istniejącego systemu do systemu wynikającego z zastosowania wspólnej organizacji rynków na warunkach przewidzianych w Akcie dotyczącym warunków przystąpienia Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji niezbędne są środki przejściowe, środki takie są przyjęte zgodnie z procedurą przewidzianą w artykule 38 rozporządzenia nr 136/66/EWG lub, w zależności od przypadku, w odpowiednich artykułach innych rozporządzeń dotyczących wspólnej organizacji rynków rolnych. Środki te mogą

być przyjmowane do 31 grudnia 1997 roku, a ich stosowanie musi być zakończone do tego dnia.

2. Ustawa europejska Rady może przedłużyć okres, o którym mowa w ustępie 1. Rada stanowi jednomyślnie, po konsultacji z Parlamentem Europejskim.

Artykuł 53

Artykuły 51 i 52 mają zastosowanie do produktów rybołówstwa.

SEKCJA 3

Postanowienia w sprawie środków przejściowych

Artykuł 54

Akty wymienione w punktach VII.B.I, VII.D.1, VII.D.2.c, IX.2.b, c, f, g, h, i, j, l, m, n, x, y, z oraz aa, X.a, b i c załącznika XV do Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji ([1]) stosuje się w odniesieniu do Austrii, Finlandii i Szwecji na warunkach określonych w tym załączniku.

W przypadku punktu IX.2.x załącznika XV, o którym mowa w pierwszym akapicie, odniesienie do postanowień Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, w szczególności do jego artykułów 90 i 91 powinno być rozumiane jako odniesienie do postanowień Konstytucji, w szczególności do artykułu III-170 ustępy 1 i 2.

SEKCJA 4

Postanowienia w sprawie zakresu stosowania niektórych aktów

Artykuł 55

1. Decyzje w sprawie udzielenia zwolnień indywidualnych lub wydania atestów negatywnych podjęte przed 1 stycznia 1995 roku na podstawie artykułu 53 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (EOG) lub artykułu 1 Protokołu nr 25 do tego Porozumienia przez Urząd Nadzoru Europejskiego Stowarzyszenia Wspólnego Handlu (EFTA) lub przez Komisję, które dotyczą spraw wynikających z artykułu 81 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską po przystąpieniu pozostają w mocy do celów artykułu III-161 Konstytucji do upływu okresu w nich samych określonego lub do czasu gdy Komisja przyjmie odmienną, należycie umotywowaną decyzję europejską zgodnie z prawem Unii.

2. Wszelkie decyzje podjęte przez Urząd Nadzoru EFTA przed 1 stycznia 1995 roku zgodnie z artykułem 61 Porozumienia EOG i które są objęte artykułem 87 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską po przystąpieniu pozostają w mocy zgodnie z artykułem III-167 Konstytucji,

([1]) Dz.U. L 241 z 29.8.1994, str. 322.

chyba że Komisja przyjmie odmienną decyzję europejską na mocy artykułu III-168 Konstytucji. Niniejszy ustęp nie ma zastosowania do decyzji wydanych w ramach procedury określonej w artykule 64 Porozumienia EOG.

3. Bez uszczerbku dla ustępów 1 i 2, decyzje podjęte przez Urząd Nadzoru EFTA pozostaną w mocy po 1 stycznia 1995 roku, chyba że Komisja wyda odmienną, należycie umotywowaną decyzję zgodnie z prawem Unii.

SEKCJA 5

Postanowienia w sprawie Wysp Alandzkich

Artykuł 56

Postanowienia Konstytucji nie wykluczają stosowania przepisów obowiązujących na Wyspach Alandzkich 1 stycznia 1994 roku, dotyczących:

a) ograniczeń nie mających charakteru dyskryminującego, dotyczących praw osób fizycznych nieposiadających obywatelstwa regionalnego Wysp Alandzkich („hembygdsrätt/kotiseutuoikeus") oraz praw osób prawnych, do nabywania i posiadania nieruchomości na Wyspach Alandzkich, bez zezwolenia właściwych władz Wysp Alandzkich.

b) ograniczeń nie mających charakteru dyskryminującego, dotyczących praw osób fizycznych nieposiadających obywatelstwa regionalnego Wysp Alandzkich („hembygdsrätt/kotiseutuoikeus") oraz praw osób prawnych, do prowadzenia działalności gospodarczej oraz świadczenia usług na Wyspach Alandzkich, bez zezwolenia właściwych władz Wysp Alandzkich.

Artykuł 57

1. Terytorium Wysp Alandzkich, uznane za terytorium trzecie w rozumieniu artykułu 3 ustęp 1 tiret trzecie dyrektywy Rady 77/388/EWG, oraz za terytorium krajowe niepodlegające zakresowi stosowania dyrektyw w sprawie harmonizacji akcyzy, w rozumieniu artykułu 2 dyrektywy Rady 92/12/EWG, zostaje wyłączone z terytorialnego stosowania prawa Unii w zakresie harmonizacji przepisów prawa Państw Członkowskich dotyczących podatków obrotowych, akcyzy oraz innych form opodatkowania pośredniego.

Niniejszy ustęp nie ma zastosowania do przepisów dyrektywy Rady nr 69/335/EWG dotyczących podatków kapitałowych.

2. Odstępstwo określone w ustępie 1 ma na celu utrzymanie trwałej gospodarki lokalnej na wyspach i nie może mieć negatywnych skutków ani dla interesów Unii ani dla wspólnych polityk. Jeżeli Komisja uzna, że postanowienia ustępu 1 nie znajdują już uzasadnienia, w szczególności z uwagi na zasady uczciwej konkurencji lub zasoby własne, przedstawia odpowiednie wnioski Radzie, która przyjmuje niezbędne akty zgodnie z właściwymi postanowieniami Konstytucji.

Artykuł 58

Republika Finlandii zapewni jednakowe traktowanie wszystkich osób fizycznych i prawnych Państw Członkowskich na Wyspach Alandzkich.

Artykuł 59

Postanowienia niniejszej sekcji mają zastosowanie z uwzględnieniem Deklaracji w sprawie Wysp Alandzkich, która włącza tekst preambuły do Protokołu nr 2 do Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji, bez zmiany skutków prawnych.

SEKCJA 6

Postanowienia w sprawie ludu Sami

Artykuł 60

Bez uszczerbku dla postanowień Konstytucji, wyłączne prawa do hodowli renów na tradycyjnych obszarach Sami mogą zostać przyznane tylko ludowi Sami.

Artykuł 61

Niniejsza sekcja może zostać rozszerzona w taki sposób, aby uwzględnić dalszy rozwój wyłącznych praw ludu Sami związanych z jego tradycyjnym sposobem życia. Ustawa europejska Rady może wprowadzić niezbędne zmiany do niniejszej sekcji. Rada stanowi jednomyślnie, po konsultacji z Parlamentem Europejskim oraz Komitetem Regionów.

Artykuł 62

Postanowienia niniejszej sekcji mają zastosowanie z uwzględnieniem Deklaracji w sprawie ludu Sami, która włącza tekst preambuły do Protokołu nr 3 do Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji, bez zmiany skutków prawnych.

SEKCJA 7

Szczególne postanowienia dotyczące funduszy strukturalnych w Finlandii i Szwecji

Artykuł 63

Regiony, których dotyczy cel polegający na wspieraniu rozwoju i strukturalnego dostosowania regionów o wyjątkowo niskim zaludnieniu powinny z zasady należeć do regionów sklasyfikowanych w NUTS na poziomie II z zaludnieniem wynoszącym nie więcej niż 8 osób na km^2. Pomoc Unii może być rozszerzona na obszary przyległe i sąsiadujące, które spełniają wyżej wymienione kryterium zaludnienia, pod warunkiem spełnienia wymogu koncentracji. Regiony i obszary, o których mowa w niniejszym artykule, są wyszczególnione w załączniku 1 do Protokołu nr 6 do Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji ([1]).

SEKCJA 8

Postanowienia w sprawie transportu kolejowego i kombinowanego na terenie Austrii

Artykuł 64

1. Do celów niniejszej sekcji stosuje się następujące definicje:

a) „pojazd ciężarowy" oznacza każdy pojazd mechaniczny o maksymalnej dopuszczalnej wadze ponad 7,5 tony, zarejestrowany w Państwie Członkowskim, przeznaczony do przewozu towarów lub holowania przyczepy, w tym jednostki ciągników naczepowych oraz przyczepy o maksymalnej dopuszczalnej wadze powyżej 7,5 tony, holowane przez pojazdy silnikowe zarejestrowane w Państwie Członkowskim z maksymalną dopuszczalną wagą równą lub mniejszą niż 7,5 tony,

b) „transport kombinowany" oznacza przewóz towarów przez pojazdy ciężarowe lub jednostki ładunkowe, który odbywa się częściowo koleją i transportem drogowym w początkowym etapie lub w końcowym etapie przewozu, przy czym ruch tranzytowy przez terytorium Austrii nie może w żadnym wypadku odbywać się w całości transportem drogowym.

2. Artykuły 65—71 mają zastosowanie do środków związanych z transportem kolejowym i kombinowanym odbywającym się przez terytorium Austrii.

Artykuł 65

W ramach swych kompetencji, Unia i zainteresowane Państwa Członkowskie przyjmują i ściśle koordynują środki rozwoju i promocji transportu kolejowego i kombinowanego w transalpejskim przewozie towarów.

([1]) Dz.U. L 241 z 29.8.1994, s. 355.

Artykuł 66

Przy określaniu wytycznych, o których mowa w artykule III-247 Konstytucji, Unia zapewnia, że kierunki określone w artykule 1 Protokołu nr 9 do Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji ([1]) stanowią część transeuropejskiej sieci transportu kolejowego i kombinowanego, a ponadto są uznawane za projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania.

Artykuł 67

W ramach swych kompetencji, Unia i zainteresowane Państwa Członkowskie wprowadzają środki wymienione w załączniku 2 ([2]) do Protokołu nr 9 do Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji.

Artykuł 68

Unia i zainteresowane Państwa Członkowskie dokładają wszelkich starań, aby rozwinąć i wykorzystać dodatkowe możliwości transportu kolejowego, o których mowa w załączniku 3 ([3]) do Protokołu nr 9 do Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji ([3]).

Artykuł 69

Unia i zainteresowane Państwa Członkowskie podejmują środki w celu poprawienia warunków korzystania z transportu kolejowego i kombinowanego. W przypadkach gdzie jest to konieczne i z zastrzeżeniem postanowień Konstytucji, środki takie powinny być ustanowione w ścisłej współpracy z przedsiębiorstwami kolejowymi i innymi dostawcami usług kolejowych. Jako priorytet powinny być potraktowane środki określone w przepisach prawa Unii dotyczących transportu kolejowego i kombinowanego. Wprowadzając te środki szczególną uwagę należy zwrócić na konkurencyjność, skuteczność i przejrzystość kosztów transportu kolejowego i kombinowanego. W szczególności zainteresowane Państwa Członkowskie dokładają starań, aby podjąć takie środki, które zapewnią konkurencyjność cen transportu kombinowanego w odniesieniu do innych form transportu. Wszelka pomoc udzielana w tym celu powinna być zgodna z prawem Unii.

Artykuł 70

W przypadku poważnych zakłóceń w tranzycie kolejowym, takich jak klęski żywiołowe, Unia i zainteresowane Państwa Członkowskie podejmują wszelkie możliwe wspólne działania w celu zachowania płynności ruchu. Jako priorytet powinny być potraktowane ładunki wrażliwe, takie jak łatwo psująca się żywność.

([1]) Dz.U. C 241 z 29.8.1994, str. 364.

([2]) Dz.U. C 241 z 29.8.1994, str. 365.

([3]) Dz.U. C 241 z 29.8.1994, str. 367.

Artykuł 71

Komisja, działając zgodnie z procedurą przewidzianą w artykule 73 ustęp 2, dokona przeglądu stosowania niniejszej sekcji.

Artykuł 72

1. Niniejszy artykuł ma zastosowanie do przewozu towarów w transporcie drogowym, przy przejazdach dokonywanych na terytorium Wspólnoty.

2. Dla przejazdów dotyczących przewozu drogowego towarów przez Austrię stosuje się system ustanowiony dla przejazdów wykonywanych na własny rachunek i na rachunek osoby trzeciej w rozumieniu pierwszej dyrektywy Rady z dnia 23 lipca 1962 roku oraz rozporządzenia Rady (EWG) nr 881/92 z zastrzeżeniem postanowień niniejszego artykułu.

3. Do 1 stycznia 1998 roku zastosowanie mają poniższe postanowienia:

a) Poziom całkowitej emisji NOx przez pojazdy ciężarowe przejeżdżające w tranzycie przez Austrię powinien być zredukowany o 60 % w okresie od 1 stycznia 1992 roku do 31 grudnia 2003 roku, zgodnie z tabelą w załączniku 4,

b) Redukcja poziomu całkowitej emisji NO_x przez pojazdy ciężarowe powinna być przeprowadzana zgodnie z systemem ekopunktów. W ramach tego systemu pojazdy ciężarowe przejeżdżające w tranzycie przez Austrię wymagają liczby ekopunktów równej emisji NO_x (wartość dozwolona w ramach zgodności produkcji (COP) lub wynikająca z zatwierdzenia typu). Metoda obliczania tych punktów i zarządzania nimi jest opisana w załączniku 5,

c) Jeśli liczba przejazdów tranzytowych w dowolnym roku przekroczy liczbę referencyjną ustaloną dla roku 1991 o więcej niż 8 %, Komisja, działając zgodnie z procedurą ustanowioną w artykule 16, podejmuje stosowne środki, zgodnie z załącznikiem 5 ustęp 3,

d) Austria wydaje i odpowiednio wcześniej udostępnia karty ekopunktów, niezbędne przy zarządzaniu systemem ekopunktów, zgodnie z załącznikiem 5, dla pojazdów ciężarowych przejeżdżających przez Austrię w tranzycie,

e) Ekopunkty są przydzielane Państwom Członkowskim przez Komisję zgodnie z postanowieniami, które zostaną ustanowione godnie z ustępem 6.

4. Przed 1 stycznia 1998 roku Rada na podstawie sprawozdania Komisji dokonuje przeglądu działania przepisów dotyczących drogowego tranzytu towarów przez Austrię. Przegląd ten odbędzie się zgodnie z podstawowymi zasadami prawa Wspólnoty, takimi jak właściwe funkcjonowanie rynku wewnętrznego, w szczególności swobodny przepływ towarów i swoboda świadczenia usług, ochrona środowiska w interesie Wspólnoty jako całości oraz bezpieczeństwo ruchu drogowego. O ile Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji i po konsultacji z Parlamentem Europejskim, nie ustali inaczej, okres przejściowy przedłuża się do 1 stycznia 2001 roku; w trakcie tego okresu przejściowego zastosowanie mają postanowienia ustępu 2.

5. Przed 1 stycznia 2001 roku Komisja, we współpracy z Europejską Agencją Ochrony Środowiska, przeprowadzi badania naukowe dotyczące stopnia osiągnięcia założonego celu redukcji zanieczyszczenia określonego w ustępie 2 lit. a). O ile Komisja stwierdzi, że cel ten został osiągnięty w sposób trwały, postanowienia ustępu 2 przestają obowiązywać od 1 stycznia 2001 roku. O ile Komisja stwierdzi, że cel nie został osiągnięty w sposób trwały, Rada stanowiąc zgodnie z artykułem 75 Traktatu WE może, w ramach Wspólnoty, podjąć środki, które zapewnią ochronę środowiska na równoważnym poziomie, a w szczególności 60 % redukcję zanieczyszczenia. Jeśli Rada nie podejmie takich środków, okres przejściowy przedłuża się automatycznie na ostateczny okres trzech lat, podczas którego obowiązują postanowienia ustępu 2.

6. Po zakończeniu okresu przejściowego dorobek wspólnotowy jest stosowany w całości.

7. Komisja, działając zgodnie z procedurą przewidzianą w artykule 16, podejmuje środki szczególne dotyczące procedur związanych z systemem ekopunktów, podziałem ekopunktów i kwestiami technicznymi dotyczącymi stosowania niniejszego artykułu, który wejdzie w życie 1 stycznia 1995 r.

Środki, o których mowa w akapicie pierwszym, zapewniają utrzymanie w obecnych Państwach Członkowskich istniejącej sytuacji, wynikającej ze stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 3637/92 i Porozumienia administracyjnego podpisanego 23 grudnia 1992 roku ustalającego datę wejścia w życie i procedury wprowadzenia systemu ekopunktów, określonego w Umowie Tranzytowej. Należy podjąć wszelkie działania, aby zapewnić, że część ekopunktów przydzielonych Grecji uwzględnia potrzeby tego Państwa w tym zakresie.

Artykuł 73

1. Komisję wspiera Komitet.

2. W przypadkach gdy użyte jest odniesienie do niniejszego ustępu stosuje się artykuły 3 i 7 decyzji 1999/468/WE.

3. Komitet przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.

SEKCJA 9

Postanowienia w sprawie używania w strukturach Unii Europejskiej specyficznych austriackich określeń w języku niemieckim

Artykuł 74

1. Specyficzne austriackie określenia w języku niemieckim, zawarte w austriackim porządku prawnym i wymienione w załączniku do Protokołu nr 10 do Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji ([1]) mają ten sam status i mogą

([1]) Dz.U. C 241 z 29.8.1994, str. 370.

być używane z tymi samymi skutkami prawnymi co wymienione w tym załączniku odpowiednie określenia używane w języku niemieckim.

2. W niemieckiej wersji językowej nowych aktów prawnych specyficzne austriackie określenia wymienione w załączniku do Protokołu nr 10 Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Austrii, Republiki Finlandii i Królestwa Szwecji dodaje się we właściwej formie do odpowiednich określeń używanych w języku niemieckim.